

ת"פ 20690/03/13 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד ס צ

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 20690-03-13 מדינת ישראל נ' צ

בפני כב' השופט אביב שרון
בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא
ע"י ב"כ עו"ד אבישי רובינשטיין
נגד
ס צ

ע"י ב"כ עו"ד בני כץ

גזר דין

כתב האישום והרשעת הנאשם

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת הראיות **בשתי עבירות של אימים**, בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין, ו**בעבירה של תקיפה סתם (בן זוג)**, בניגוד לסעיף 382(ב)+379 לחוק העונשין.

העובדות מפורטות בהרחבה בהכרעת הדין ולצורך גזירת הדין אחזור בקצרה על עיקריהן.

2. במועד הרלוונטי לכתב האישום, היו הנאשם והמתלוננת בני זוג נשואים, הורים ל-4 ילדים, אשר יחסיהם עלו על שרטון, כאשר חשדו של הנאשם כלפי המתלוננת "כי בשנים האחרונות קיימה קשר זוגי עם אשה אחרת - קשר שלא הוכח והוכחש על ידי המתלוננת - העבירה אותו על דעתו, עד שפעל כנגדה באופן תוקפני, אגרסיבי ואימפולסיבי" (עמ' 2, פסקה 5 להכ"ד).

3. במסגרת האישום הראשון (ארוע המברג) - הורשע הנאשם בכך שביום 11.11.12, בביתם שברעננה, בעקבות יכוח קולני בינו לבין המתלוננת, בפרוזדור הבית, תפס הנאשם את המתלוננת בצווארה, בחוזקה, כאשר הוא אוחז במברג בידו השנייה, בו אחז קודם לכן, ואמר לה "את רוצה שעכשיו אני אתקע לך את זה בצוואר?". המברג לא נגע בצווארה של המתלוננת, אלא הוצמד אליו. המתלוננת ברחה לכיוון המטבח והנאשם הלך אחריה תוך שהוא אומר לה "אני אשחט אותך בשנתך, את אמא שלך ואבא שלך" (עמ' 24, פסקה 49 להכ"ד).

4. במסגרת האישום השני (ארוע האיום) - הורשע הנאשם בכך שביום 6.12.12, בביתם שברעננה, על רקע חשדו של הנאשם כי המתלוננת נכנסה למשרדו ללא רשותו, התפרץ ויכוח קולני בין השניים, במסגרתו אמרה המתלוננת לנאשם "ממזר שקרן". בתגובה, עלה הנאשם במדרגות הבית המובילות לקומה השנייה בה שהתה המתלוננת, תוך שהוא אומר לה "את רוצה שאני אהרוג אותך עכשיו?". בעקבות אמירה זו של הנאשם, אשר לוותה בצעקות ובהתנהגות

מאיימת, התקשרה המתלוננת להוריה ולמשטרה ושוטר שהגיע לבית עיכב את הנאשם לתחנת המשטרה (עמ' 25, פסקה 50 להכ"ד).

טיעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה הפנה לערך החברתי המוגן בעבירות שביצע הנאשם, שעניינו שמירה על שלומה ובטחונה של המתלוננת ושמירה על מוגנות התא המשפחתי. הוא הפנה לפסיקה אשר קבעה כי מעשי אלימות בתוך התא המשפחתי נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת. לדבריו, יש להטיל ענישה הכוללת מאסר בפועל על מי שמרים יד על בן משפחה ומאיים עליו, זאת לאור נפיצותן של העבירות והצורך להגן על החלש במשפחה - כך גם כאשר מדובר בנאשמים "נורמטיביים" נעדרי עבר פלילי, כפי הנאשם שבפניי. התובע הפנה לעובדה כי העבירות בוצעו בביתם המשותף של הנאשם והמתלוננת, כאשר אחד הארועים התרחש לנגד עיניה של בתם. עוד הדגיש ב"כ המאשימה את נסיבות ביצוע העבירות, כאשר הנאשם צועק, ומעיניו יוצא "רשף", כדברי המתלוננת. בארוע התקיפה יש כדי לאיים ולהשפיל את המתלוננת. גם בכך שהנאשם אחז במברג בארוע נשוא האישום הראשון יש כדי להצביע על חומרה יתירה.

בנסיבות אלה, עתר ב"כ המאשימה לקביעת מתחם של בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל.

בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, וביניהן - היותו של הנאשם יליד 1963, נעדר עבר פלילי, אשר נעצר למשך יומיים בגין תיק זה, לא נטל אחריות על מעשיו, השחיר את המתלוננת והוריה במהלך עדותו וסירב להירתם להליך טיפולי - ביקש התובע למקם את עונשו של הנאשם ב"רף הבינוני של המתחם", תוך הטלת רכיבי ענישה נוספים כמאסר על תנאי, קנס ופיצוי לטובת המתלוננת.

6. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, בן למשפחה עיראקית מכובדת, אשר עלה לארץ מאנגליה והקים משפחה יחד עם המתלוננת. הנאשם, כמו גם משפחתו המורחבת, הוא אדם שומר חוק ולא הסתבך מעולם בביצוע עבירה פלילית באנגליה או בארץ. הנאשם הוא איש עסקים אשר מחלק זמנו בין הונג קונג, שם ממוקמת החברה שבבעלותו, לארץ.

ב"כ הנאשם בטיעונו לעונש, המשיך את קו ההגנה שנקט בו הנאשם במהלך המשפט, אשר נדחה על ידי, וטען כי משפחת המתלוננת התייחסה לנאשם כאל "חזיר, בהמה, הוא לא שווה כלום", וכי ניתן לספור את הארוחות החמות שקיבל מהמתלוננת במשך כל שנות נישואיהם על כף יד אחת (עמ' 97 לפר').

ב"כ הנאשם טען כי אכן הנאשם עקב אחר המתלוננת בשל חשדו כי היא בוגדת בו עם אשה אחרת, וברגע שהוחלט כי בני הזוג יתגרשו, הפך הנאשם "לאוייב", בשל רצונו לקבל מחצית משווי הבית המשותף.

ב"כ הנאשם הפנה לנסיבות ביצוע העבירות וטען כי המתלוננת כלל לא חשה מאויימת מהנאשם, שכן לא הזמינה משטרה לאחר ארוע המברג. הוא טען כי הנאשם אחז במברג באופן אקראי, שלא לצורך נקיטת איום או תקיפת המתלוננת.

ב"כ הנאשם הדגיש עובדת בדידותו של הנאשם בארץ, כאשר משפחת המתלוננת מתגייסת כנגדו וכאשר משפחתו הגרעינית נמצאת בלונדון. הוא הפנה לכך שלטענת הנאשם הוא מצוי במעקב תמידי מצד משפחת המתלוננת, אשר

שתלה "וירוסים וסוסים טרויאניים" במחשביו וצוטטה לו.

ב"כ הנאשם טען כי העבירות שביצע הנאשם מאופיינות בנקודתיות שלהן, בחד-פעמיות, בנסיבות ביצוע שאינן מן הרף הגבוה ובעובדה שלא נגרם כל נזק נפשי או גופני למתלוננת.

הסנגור טען למתחם ענישה שבין מאסר על תנאי לבין 9 חודשי מאסר, ביקש להסתפק בהטלת מאסר על תנאי לצד קנס ולהימנע מהשתת פיצוי לטובת המתלוננת.

הנאשם בדברו האחרון ביקש שלא להוסיף דבר.

קביעת מתחם העונש ההולם

7. הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות על ידי הנאשם הוא שמירה על שלמות גופם, שלומם וביטחונם של הפרטים בחברה והיכולת לקיים שיגרת חיים תקינה. ערך זה עולה ביתר שאת, כאשר מדובר בתקיפת בת זוג ואיום עליה. לא אחת דנה הפסיקה במעמדם המיוחד של בני זוג כקורבנות תקיפה ועל הצורך להגן עליהם, כאשר בדרך כלל מבוצעות העבירות כלפי אלה בחדרי חדרים. בע"פ 792/10 מדינת ישראל נ' פלוני (14.2.11), הדגיש בעת המשפט העליון את חומרת עבירות האלימות במשפחה. "עבירות אלו, מתרחשות על דרך הכלל בבית פנימה, באין רואה ובאין שומע, ומוסתרות היטב מהסביבה. פעמים רבות שרוי התוקף בקונספציה שגויה לפיה אין בכוחו של החוק לפרוץ את מפתן ביתו, בו רשאי הוא, לשיטתו, לנהוג במשפחתו כרצונו, כמו היתה קניינו". על כן, כך נקבע, על בתי המשפט "להוקיע את מעשי האלימות ולשרש תופעות אלה ממחוזותינו. אין חמור מכך שאשה לא תהא מוגנת בביתה שאמור להיות מבצרה" (ע"פ 11917/04 נורדיצקי נ' מדינת ישראל (19.5.05)). נאמר על עבירות האלימות בכלל, וכנגד בנות זוג בפרט, כי אלה "הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה" (רע"פ 6577/09 צמח נ' מדינת ישראל (20.8.09)).

חומרתן של עבירות אלה נובעת אף מהתייחסותו של המחוקק אשר הכפיל את העונש בגין עבירת התקיפה עת מופנית היא כלפי בן זוג.

8. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט.א) לחוק העונשין), יובאו במנין נתונים אלה:

א. בשני ארועי האלימות, נקט הנאשם באיומים קשים ובוטים כלפי המתלוננת, והמלל בו השתמש, מצוי ברף חומרה גבוה של האמירות המאיימות - בארוע המברג אמר הנאשם למתלוננת "את רוצה שעכשיו אני אתקע לך את זה בצוואר", תוך שהוא מצמיד את המברג שאחז לצווארה, ולאחר שהמתלוננת ברחה לכיוון המטבח, הוא לא חדל והמשיך לאיים עליה באומרו "אני אשחט אותך בשנתך, את אמא שלך ואבא שלך"; בארוע האיום, כשלושה שבועות לאחר מכן, שב הנאשם ואיים על המתלוננת באומרו "את רוצה שאני אהרוג אותך עכשיו?"

ב. התנהגותו של הנאשם בעת ביצוע העבירות ומידת הפחד והחשש שהיו מנת חלקה של המתלוננת -

המתלוננת תיארה את התנהגות הנאשם בעת ביצוע העבירות ואת השפעתה עליה. באשר לארוע המברג, סיפרה המתלוננת כי **"משהו אצלו השתבש, הוא היה רועד ויצא לו קצף מהפה"** (עמ' 7, ש' 13). עוד סיפרה כי **"היתה בהלם"** ו**"לא ידעה מה לעשות"** (עמ' 8). היא סיפרה על האירוע לחברתה תוך שהיא ממרת בבכי וסירבה להגיש תלונה במשטרה כנגד הנאשם. המתלוננת סיפרה כי **"זה כאב אולי יותר במישור הנפשי מאשר פיזי, אבל זה כאב גם במישור הפיזי"** (עמ' 22).

באשר לארוע האיום, סיפרה המתלוננת כי לנאשם היה **"רשף בעיניים שלו"** (עמ' 7), **"הוא היה מאוד עצבני, צרח, יצא לו קצף מהפה, הוא רעד... הבנתי שאני בסכנה ולא יכולתי לקחת שום סיכון..."** (עמ' 10). גם השוטר רוזנפלד, אשר הוזעק לבית המתלוננת בעקבות הארוע, התרשם מהנאשם באופן דומה (ראה עמ' 59-66 לפר').

המתלוננת אף סיפרה כי בעקבות התנהגותו של הנאשם כלפיה ובשל חששה ממנו, נאלצה לישון בקומה השניה בחדרה של בתה (עמ' 8).

ג. איום על המתלוננת ותקיפתה הפיזית, כשבידו של הנאשם מברג - חומרה יתירה יש לייחס לעובדה כי בארוע המברג, לווה האיום על המתלוננת גם ביצירת מגע פיזי עימה, תוך תפיסתה בצווארה בחוזקה, כשהנאשם אוחז במברג ומאיים בשימוש בו.

יחד עם זאת, יש להדגיש כי הארוע לא תוכנן על ידי הנאשם, המברג לא נלקח על ידו לצורך ביצוע העבירה והתקיפה, והוא אחז בו קודם לכן עת תיקן דבר מה בבית. עוד יש להביא בחשבון כי לא נעשה שימוש במברג כלפי המתלוננת ולא נגרמה לה חבלה כתוצאה מהצמדתו לצווארה.

ד. ביצוע העבירה נשוא האישום השני מול בתו הקטנה של הנאשם - ארוע האיום במברג בוצע על ידי הנאשם כלפי המתלוננת כשבתו הקטנה יושבת בסלון, סמוך למטבח, ושומעת את כל ההתנהלות (עמ' 23). עובדה זו מהווה נסיבה לחומרה.

ה. התרשמותי מן הנאשם שהיה רכושני כלפי המתלוננת, חשד בה, בלש אחריה, עקב אחריה והתקין מצלמות אבטחה במשרד, כשלבסוף, איים עליה ותקף אותה (עמ' 24, פסקה 48 להכ"ד; עמ' 2, פסקה 5 להכ"ד). כל זאת, כאשר המתלוננת מנסה להימנע מלהגיש תלונה כנגד הנאשם במשטרה ומנסה להגיע עימו ל"שלום בית".

ו. חרף העובדה כי ניתן לראות במעשיו של הנאשם "כמה עבירות המהוות כמה אירועים" (סעיף 40ג.ב) (לחוק), שכן מדובר בשני מעשים נפרדים אותם ביצע הנאשם כלפי המתלוננת, במועדים שונים (11.11.12; 6.12.12), הרי שהחלטתי לראות במסכת המעשים "כמה עבירות המהוות ארוע אחד" (סעיף 40ג.א) (לחוק). זאת בשל סמיכות הזמנים שבין שני האישומים (כשלושה שבועות); דפוס הפעולה הדומה שננקט על ידי הנאשם; והרקע המשותף לביצוע העבירות על ידו.

9. לענין מדיניות הענישה הנוהגת בעבירת האיומים כלפי בן זוג, הרי שמנעד הענישה רחב ותלוי בנסיבות הקונקרטריות הקשורות בביצוע העבירות בכל מקרה ומקרה - ברע"פ 1867/12 **גולן נ' מדינת ישראל** (7.3.12) נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות בכך שאיים על בת זוגו בשתי הזדמנויות שונות והוטל עליו עונש של חודש מאסר בעבודות שרות; ברע"פ 2564/11 **קנטור נ' מדינת ישראל** (4.4.11) נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם שהורשע על פי הודאתו בכך שאיים על בת זוגו באצעות מספר הודעות טקסט בטלפון והוטל עליו עונש של חודש מאסר בעבודות שרות; ברע"פ 2636/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4.4.11) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של איומים כלפי גרושתו והוטל עליו עונש של חודשיים מאסר בעבודות שרות; ברע"פ 1293/08 **קורניק נ' מדינת ישראל** (25.6.08) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של איומים כלפי בת זוג (וצוין שהוא אף הורשע על פי הודאתו בשני תיקים נוספים בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים) והוטל עליו עונש של 12 חודשי מאסר.

כאשר מדובר במקרים בהם ננקטת אלימות פיזית כלפי בני זוג, בנוסף לעבירת איומים, גוזרים בתי המשפט עונשי מאסר לריצוי בפועל - ראה רע"פ 2602/14 **גובנה נ' מדינת ישראל** (4.5.14); רע"פ 1631/12 **פדידה נ' מדינת ישראל** (27.2.12); רע"פ 7951/10 **ניב נ' מדינת ישראל** (2.11.10).

10. לאור האמור לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם נע בין מספר חודשי מאסר ל-12 חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי קנס ופיצוי למתלוננת.

קביעת העונש בתוך המתחם

11. כעת יש לקבוע את עונשו של הנאשם בתוך המתחם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, וכאשר אין בפני עילה לסטות מן המתחם לקולא או לחומרה (סעיף 40יא. לחוק העונשין). בקביעת עונשו של הנאשם בתוך המתחם, יובאו השיקולים הבאים:

א. הנאשם יליד 1963, כבן 52 שנים, נעדר עבר פלילי מכל מין וסוג שהוא. הנאשם הינו איש עסקים והוא מחלק זמנו בטיסות ושהייה בהונג קונג, מקום מושבה של החברה שבבעלותו, ובשהייה בארץ.

ב. כעולה מעדות המתלוננת, הנאשם היה נשוי למתלוננת משך שנים רבות, לבני הזוג ארבעה ילדים משותפים, הם חיו תקופה ארוכה מאוד באושר והוא מעולם לא נהג כלפיה באלימות, עד לארועים נשוא כתב האישום.

ג. הנאשם יליד עיראק, גדל עם משפחתו המורחבת באנגליה, עלה לארץ והתחתן עם המתלוננת. אין לנאשם קרובי משפחה בארץ מלבד המתלוננת וילדיו.

ד. הנאשם והמתלוננת מצויים כעת בהליכי גירושין, הם אינם מתגוררים יחד ומכאן, פוחת הסיכון עד מאוד להישנות ביצוע עבירות כלפי המתלוננת מצד הנאשם, כאשר הצפי הוא כי בני הזוג יפרדו באופן סופי בגירושין.

ה. העבירות בוצעו על ידי הנאשם בשנת 2012, דהיינו לפני למעלה משנתיים ואין טענה כי הנאשם שב ואיים על המתלוננת או הטריד אותה בכל דרך וצורה שהיא.

ו. המתלוננת בעדותה הבהירה כי היא אינה חפצה בכך שהנאשם ייענש, אלא הביעה תקווה כי יסכים להירתם להליך טיפולי. אמנם עמדת קורבן עבירה אינה מחייבת את בית המשפט ומהווה שיקול אחד בין יתר שיקולי הענישה, ואולם, לא ניתן להתעלם מדבריה אלה של המתלוננת.

ז. אמנם הנאשם לא הודה בביצוע העבירות, לא נטל אחריות (אף לא נרתם להליך טיפולי) וניהל משפט הוכחות, אולם בחירתו זו לא אמורה להביא להחמרה בעונשו.

12. לאור האמור לעיל, אני קובע כי עונשו של הנאשם ייקבע במרכז המתחם שנקבע על ידי לעיל.

סוף דבר

13. אני גוזר על הנאשם, איפוא, את העונשים הבאים:

א. 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות.

עבודות השרות יבוצעו על ידי הנאשם, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שרות, החל ביום 12.4.15, במוסד לבצלר לילדים מוגבלים ברח' ההגנה 26 הרצליה (מפקח אחראי רס"ב אליעזר יעקב, טל' - 050-4062202).

על הנאשם להתייצב במועד זה בשעה 08:00 ביחידת עבודות שרות, מפקדת מחוז מרכז, רמלה.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירת אלימות, לרבות איומים.

ג. פיצוי למתלוננת בסך 2,500 ₪. הפיצוי ישולם עד ולא יאוחר מיום 1.5.15.

ד. קנס כספי בסך 2,500 ₪ או 25 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ולא יאוחר מיום 1.5.15.

עותק מגזר הדין יועבר לממונה על עבודות שרות, אשר ידווח לבית המשפט עם סיום ריצוי העונש על ידי הנאשם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י' אדר תשע"ה, 01 מרץ 2015, בנוכחות ב"כ המאשימה עו"ד רונית בירס, הנאשם וב"כ עו"ד בני כץ. גזר הדין תורגם לנאשם לשפה האנגלית על ידי הסניגור.